

HVA ER DET BJØRN ARE DAVIDSEN HOLDER PÅ MED?

Davidsens felttog mot konspirasjonstro kunne gi grunnlag for en konspirasjonsteori.

Dag Jørgen Høgetveit; april 2021

"Det finnes dessverre ingen garantert oppskrift. Men skal vi motvirke konspirasjonstro blant kristne, må vi bruke tid på å forstå og snakke ærlig sammen om motivasjoner og mentalitet som skaper en slik tro."

Skriverrådgiver i 'tankesmien' Skaperkraft, Bjørn Are Davidsen, i et lengre stykke, Dagen 26. mars.

Og som trenden er hos konspirasjonstrobekjempere, får leseren ikke definert konspirasjon og konspirasjonsteori; konspirasjon fremstår kun som en ikke-definert og en ikke-eksisterende størrelse.

Davidsen: "Å bidra til å spre konspirasjonsteorier er ikke et uttrykk for sunn kritikk, men for mangel på nødvendig kritisk sans. I stedet for å bidra positivt til samfunnsdebatten, bryter man ned." Eksempelvis ved å hevde "at verden og vitenskapen er styrt av ateister, kulturmarxister og en makt bak den synlige makten, en dyp stat."

Hos Davidsen blir slikt konspirasjonsteori - konspirasjoner eksisterer ikke - og vips har Davidsen utdefinert det problematiske ved et naturalistisk vitenskapsparadigme (noe teistisk evolusjonist Davidsen selv i høy grad er del i) samt utdefinert Giorgi Lukacs, Edvard Bull, Antonio Gramsci, Herbert Marcuse, Saul Alinsky og etterfølgeres innflytelse fra ligningen som forklarer nåsituasjonen. Med det resultat at man ikke kan forstå nåsituasjonen.

Øystein Sørensen skriver (Innledning til Den store sammensvergelsen): "Verdenshistorien har vært full av konspirasjoner. Politiske attentater, for eksempel: Cæsar, kong Gustav III ... En gruppe av sammensvorne katolikker planla for eksempel å blåse hele det engelske parlamentet i luften 5. november 1605. Praktisk talt alle statskupp vi kjenner til, må kalles konspirasjoner. Statlige sikkerhetstjenester står bak konspirasjoner. Organisert kriminalitet er konspirasjoner. Ulovlig, og sikkert også mange former for lovlig, prissamarbeid er konspirasjoner."

"En konspirasjonsteori kan simpelthen være en teori om at en konspirasjon finner sted eller har funnet sted. Teorien kan være riktig eller gal. Men i vanlig språkbruk har betydningen av begrepet blitt noe annet. Med en konspirasjonsteori vil man gjerne mene en spekulativ teori, uten rot i virkeligheten. Ikke bare det heller. Selve ordet konspirasjonsteori har fått en odiøs klang, begrepet har fått et emosjonelt preget innhold. I en slik betydning kan begrepet bli brukt til å stemple folk, og selve ordet konspirasjonsteori kan få status som skjellsord. Det antyder en lettere eller tyngre paranoid forestilling om konspirasjoner, en forestilling som er innbilt. Den som har slike forestillinger, fremsetter ikke en teori i akademisk forstand eller en nøktern beskrivelse av (en oppfatning av) virkeligheten."

"Gitt at verdenshistorien er full av virkelige konspirasjoner - hvem er det da som skal avgjøre om teorier om konspirasjoner har noe for seg? Hvilke kriterier skal vi ha for å skille mellom seriøse, oridnære teorier og useriøse, spekulative teorier?"

Det vil ligge på siden av denne bokens tema å gå dypt inn i slike, unektelig interessante, spørsmål. I siste instans har man neppe noe annet valg enn å gå nærmere inn på hver enkelt teori som fremsettes - og drøfte den kritisk opp mot det vi ellers vet eller har gode grunner for å tro. Noen teorier vil kanskje kunne avfeies etter en rask grovsortering, andre vil kreve langvarige og grundige undersøkelser."

Tilbake til sorten Davidsen, som benevner det ene og det andre og det tredje (gjærne påviselige fenomener) under hatten 'konspirasjon', de som tror på

konspirasjoner som 'konspirasjonsteoretikere'; konspirasjonsteorier er pr def. 2
nonsense og teoretikerne lever i en forestillingsverden som tilsier at de
strengt tatt kunne behøve kyndig hjelp; men "Jeg har ikke stor tro på å få
mange til å slutte å tro på konspirasjoner. Vi er alle tilbøyelige til å tro
det som bekrefter våre politiske eller religiøse standpunkter - og reagere ne-
gativt om noen kaller dem konspirasjonsteorier." (Davidsen)

Mér fra Davidsens operasjonsteater:

Det er "viktig å ransake oss selv. Er det noe i min overbevisning, eller i
informasjonskildene jeg bruker, som senker terskelen for å tro på konspirasjo-
ner? Avviser jeg offisielle fortellinger på ett område, er det lettere å gjøre
det på andre... Avviser jeg at covid-19 er farligere enn influensa, eller at
munnbind beskytter mot smitte, blir jeg fort mindre skeptisk til at det lages
planer om en totalitær verdensstat."

Er "covid-19 farligere enn influensa"?

Det enkle svaret kan være ja, men svaret kan bli nei ved almen tilgang på syk-
domspreventiver/behandlinger som håndterer begge.

"Opfattelsen af livstruende infektion, respektivt kræft, som resultatet af et
defekt samspil med naturen, og ikke i første række et angreb udefra, der skal
bekæmpes og helst slås ned, er fremmed for eurocentrisk lægekultur. C-vitamin-
behandling, også når den gives intravenøst, er noget ganske uheroisk. Den er
ugiftig, koster ikke ret meget, og den kan uden større problemer administreres
af en hvilken som helst læge eller sygeplejerske næsten hvor som helst. Den
forudsætter ikke nogen forfinet diagnostik; og den virker over for et bredt
spektrum af tilstande. Jeg fornemmer, at alene disse forhold gjorde og gør
behandlingen suspekt, "alternativ", og dermed dømt ude." (Dr.med. Henrik Isager;
Blinde Pletter; s.88-9)

"Trolig har vi ikke tidligere opplevd noen begivenhet med en slik blanding av
fakta, fiksjon, frykt og forvirring som covid-19-pandemien 2019-2020... Gode
råd om hygiene og virusunngåelse er nyttige, selv om det sannsynligvis er litt
overdrevet å diskutere hvor viktig ansiktsmasker er for å forhindre virusover-
føring, spesielt utendørs. Det virker latterlig å ha på maske til enhver tid,
innen- og utendørs, selv om noen statlige (og medisinske) myndigheter for tiden
anbefaler det. Rådet skraper bare på overflaten når det gjelder de mange til-
gjengelige alternativene for å unngå smitte av infeksjonen, eller til og med å
kurere den. Det er ikke noe poeng i å lide på grunn av misforståtte råd når
covid-19 enkelt kan ferebygges eller kureres. Ingen behøver å dø av covid-19
eller å lide unødvendig. Mange virusofre har vært syke i flere måneder før de
endelig har kommet seg." (Dr. Thomas E. Levy; 12 virksomme tiltak mot korona-
virus <herunder vitamin-C>; Helsemagasinet 6/2020)

Men av en eller annen grunn preges dagsorden av at individuell frihet, folke-
styre og gode bedrifter er i limbo og dertil niplaging av de yngre; den preges
ikke av enkel virus håndtering. (Og forrige året kunne innvilges 'mer frihet
raskere' ved at de fleste overga restene av sin privatsfære til Regjeringen og
en server i Irland; 'Smittestopp' - i år ved at de fleste lar seg medisinsk be-
handle med en vaksine utviklet i strid med ordinært godkjenningsregelverk...
Med potensielt meget stygge følger som kan fremstå etter noen dager, måneder
eller et år eller tre.)

Jeg er ikke kjent med at noen avviser enhver mulig effekt av semifysisk sperre
for munn og nese. Imidlertid er jeg kjent med FHIs update på temaet (av nov.
-20) som forteller at "Randomiserte studier gjennomført utenfor helseinstitu-
sjoner tyder på at medisinske munnbind har en liten beskyttende effekt <"may
reduce the odds of primary infection with influenza-like illness by around
6%">"; som forteller at "The use of facemasks has become highly politicised and
controversial internationally and has received a great deal of attention in
mass and social media. It is widely perceived to be an effective means of reduc-
ing transmission and making it possible to engage in activities where social
distancing is not possible. This perception has contributed to a political im-

perative to encourage or mandate the use of facemasks in the community, despite the lack of robust evidence."

("Dersom munnbind anbefales bør det gis informasjon og opplæring i korrekt bruk og håndtering. Ulempene bør forklares, slik som falsk trygghetsfølelse og forurensing av masker.")

Ingen "robust evidence" for ønsket effekt selv med medisinske masker, men reelt skadepotensiale ved kontaminering - det intreffer automatisk etter kort tids bruk.)

Slik jeg forstår Davidsen vil min eventuelle tillit til FHIs fremstilling vise meg disponert for å tro at noen lager "planer om en totalitær verdensstat" - hvilket jeg da også mener ha grunnlag for å tro; eksempelvis foreligger vedtak fra den 22. sosialistiske internasjonale (2003) om ønsket "global governance"; tiltrådt også av Det norske arbeiderparti ved Torbjørn Jagland, Jens Stoltenberg m.fl. (ref. Hallgrim Berg; Demokrati eller islamisme; s.192-3).

Der eksisterer ingen demokratisk verdensstat. Og: gitt at en konspirasjon er et skjult forehavende, er marxistenes vei mot en totalitær verdensstat ingen konspirasjon.

Jeg tror altså av rasjonell nødvendighet på en konspirasjon når jeg møter en. Når storting og regjering i mars 2020 uten folkets vitende fremforhandler en terskelløs regjeringssmakt, da er dette en konspirasjon; en konspirasjon mot forfatningen (for anledningen med et sikte som er innenfor definisjonen av statskupp, men her er temaet konspirasjon.)

Altså mer 'konspirasjon': Davidsen: "Noen kristne påvirkes av østeuropeiske miljøer, ikke minst i synet på barnevernet".

Et psykisk sunt (dvs. konformt) menneske kan ikke i realisme tro at når det herrostratisk verdensberømte norske Barnevernet også i "østeuropeiske miljøer" (der man kjenner kommunistlusa på gangen); at når også dér Barnevernet har fått en odios klang - så skulle dette finne sin grunn i reelle forhold i Norge? At når et partre hundre fagfolk eller menneskerettsjurist Gro Hillestad Thune avsender bekymringsmelding vedrørende Barnevernet og Den europeiske menneskerettighetsdomstol antar titalls saker fra Norge og avsier dom etter dom mot Norge uten at det noengang avstedkommer en offisiell beklagelse overfor traumatiserte familier - at noe skulle være alvorlig galt i Norge?

I Norge har vi høy tillit til myndighetene; "Kristne fra land med lav tillit til myndigheter har vanskelig for å tenke annerledes når de kommer til Norge. Stor mistenksomhet motvirkes best ved å bygge tillit, både fra offentlig hold, og menigheter. Dette er krevende, tar tid og må ikke undervurderes." (Davidsen)

Men her til lands har vi altså tillit til myndigheter - i alle fall gjentas det til det kjedsommelige av de samme myndigheter.

Hvordan skulle det eventuelt ha seg at myndigheter som 'stenger ned' Norge ved grunnlovsstridig vedtak, dager senere konspirerer for et statskupp og sidenefter har tatt hånd om (eller tatt for seg av) nordmannens Gud-gitte friheter etter dekret og dette dertil uten transparens - hvordan skulle slike myndigheter mangle tillit?

(Og apropos transparens: "Det oppleves som et tillitsbrudd at myndighetene holder tilbake helt nødvendig informasjon over hvilke detaljerte avveininger som ligger til grunn for svært inngripende smitteverntiltak i samfunnet", skriver Truls Olufsen-Mehus m.fl. KrF-politikere (kronikk; Nationen 26.03.21). "Folkevalgte har et ansvar for å stille spørsmål på vegne av de de representerer, når det som for inntil et år siden var et åpent demokratisk tillitssamfunn <tja>, nå ligner mer et styresett Norge ikke bør være bekjent av."

"Vi, og mange vi representerer, har et stort behov for å vite hvor mange liv, sykehusinnleggelses eller senskader som er anslått avverget med de ulike tiltak-

kene. Vi ønsker å vite hvordan tiltakene som har reddet liv og helse er veiet opp mot endringer i disse områdene: <ca. 20 områder>".

4

"Ifølge smittevernloven §1-5 er det tre vurderinger som skal gjøres: "klar medisinsk faglig begrunnelse", "nødvendig av hensyn til smittevernet" og "fremstå tjenlig etter en helhetsvurdering".

Helhetsvurderingene for smitteverntiltakene våre er ikke gjort tilgjengelig for allmennheten.

Et åpent demokrati bør bety at det er folket som bestemmer gjennom sine folkevalgte politikere ved både åpne prosesser og ytringsfrihet rundt de mest inngripende tiltakene i folks liv i fredstid.

På vegne av alle de vi representerer krever vi åpenhet om estimater og avveininger før myndighetene kan fortsette å innføre inngripende tiltak. Det er på tide å slutte og gjemme seg bak unntakstilstandsfullmakter. Transparens er kjernen i et demokrati, og vi velger å tro at Norge fortsatt fungerer som et", en tro ikke alle deler. Og snart kommer Regjeringens - Regjeringens - granskningsrapport.

Enn så lenge har vi fått Regjeringens utredning av 'den nye normalen'; eller mer formelt korrekt en NOU fra et uavhengig ekspertutvalg under ledelse av tidligere Høyre-rådgiver og Solberg-regjerings-statssekretær hvis fru i flg. Klassekampen hadde fru Solberg som forloverske samt utdrikningslag i statsministerboligen - et utvalg som altså uavhengig har vurdert konsekvensene av Regjeringens smitteverntiltak (ref. Kl.k. 14.05.20), analysert "hvordan*vil påvirke grunnlaget for verdiskaping, produksjon, sysselsetting og velferd i Norge" - NOUen "Norge mot 2025". (Og den som snart vil tilbake til Davidsen kan gå til slutten av parenteser, s. 9.)

Christian Anton Smedshaug (Kl.k. 31.03.21): Tross det "brede mandatet er "Norge mot 2025" preget av selvfølgeligheter som like gjerne kunne vært skrevet uavhengig av koronanedstengningen."

"I praksis er NOU-en som en lærebok i utdatert samfunnsøkonomi, som ikke lenger tar inn over seg konkrete utfordringer, som for eksempel at mye av næringslivet er helt avhengig av en ikke-bærekraftig arbeidskraftimport, at store deler av norsk tjenestesektor ligger brakk, og at mye av handelsstanden sliter, mens dagligvare- og netthandel får urimelige konkurransefordeler. Den berører heller ikke at utenlandske turister nå er fraværende, at fly- og reiseselskaper går på lavbluss, og overnattingssektoren, og at serverings- og underholdningsbransjen er i beste fall i knestående. Ei heller er beredskap knyttet til medisiner, medisinsk utstyr og matforsyning diskutert, og ikke hvilke mulige, nye satsingsområder erfaringene fra koronasituasjonen kan legge til rette for. Lite øker forskjellene mer enn tiltakene som nå ble forsterket før påskeuken, der arbeidsplasser for vanlige folk og selvstendig næringsdrivende dør gjennom tiltak som gjør hotell- og serveringsdrift ulønnsomt eller umulig. Og mens manuelle tjeneste- og servicejobber forsvinner, blir kontrasten stadig større til festen i eiendomssektoren og alle som har mulighet til å plassere kapital i aksjer og verdiobjekter. Tiltakene forstørre ulikhetene, svekker næringslivet og gjør staten stadig større - også det perspektivet er glemt. I Perspektivmeldingen som regjeringen la fram for noen måneder siden, finnes det mye gode tall i dokumentet, men lite når fram til sammendraget annet enn generelle betraktninger, det mulige fremtidige pensjonsproblemet og behovet for flere i helse og omsorg - som vanlig. De mer presserende negative utviklingstrekkene som at det blir stadig flere usikre jobber, at andelen som tar yrkesfag faller slik at avhengigheten av arbeidsimport stiger, at sysselsettingsandelen synker videre, og at fødselstallene stuper, at Fastlands-Norge ikke omstilles, blir ikke løftet fram. Forfatterne av Perspektivmeldingen skal likevel ha honnør for å ha løftet perspektivet om Norges utvikling fra kristenretten i Gulatingsloven (1024) og frem til i dag."

"For et Norge mot 2025 er det nødvendig å bruke mindre tid på teoretiske økono-

*koronaepidemien

miske modeller, som nå blir brukt til å opprettholde generelle virkemidler som statistikken viser at ikke leverer. Nå må det fokuseres på virkelighetens utfordringer, og reelle utviklingstrekk for folk flest. Norge må revitalisere god sektorpolitikk, der fokuset blant annet må være å øke andelen i yrkesfaglig utdanning, styrke regionale utdanningsmuligheter, kraftig styrke industri, fiske- og treforedling, og råvareproduksjon i jordbruket, samt å sikre at infrastruktur- og anleggsinvesteringer løfter norsk produksjon, norske entreprenører og håndverkere.

Påskeaften er det 250 år siden Hans Nielsen Hauge ble født. Han reformerte i praksis det norske samfunnet ved åndelig vekking og innovasjon, som medførte en styrking av næringslivet som over tid også reorienterte staten. Det trengs igjen."

Forestill deg Erna Solberg under tiltale av Carl Joachim Hambro – om noen da fremdeles husker Hambro (som Gudmund Hernes nylig (Kl.k. 30.03.21) uttrykte det; "-Det er oppsiktsvekkende at en konservativ regjering vil marginalisere historie. Det viser bare at partiet Høyre ikke engang kjenner sin egen, sier Hernes. -Tror noen at en Lars Roar Langslet, en Francis Sejersted eller en Inge Lønning ville gå for dette – om noen i Høyre fortsatt husker dem?")

Sentralt i utviklingen (eller avviklingen) står det gursegrønne skiftet, en religion (som i likhet med feminisme og evolusjon) forkvakler, oppløser alt det kommer i berøring med. F.eks. norsk utmark.

"Mitt første sjokk kom for noen år tilbake da jeg fikk se noen bilder fra kysten av sørlige Rogaland.

Det var noen veldig fremtredende vindturbiner som ruvet over landskapet. Men det er jo ikke bygd noen i Rogaland spurte jeg, Nei, de du ser på bildet er de som står på Lista i Vest Agder. Men Lista, det er jo mange mil lengre syd, og så er de så synlige? Hva er det som skjer? Etter dette begynte jeg å sette meg inn i vindkraften og dens påvirkning av landskap og natur." (Saksbehandler Arnfinn Nilsen, Miljøvernforbundet; Miljømagasinet 1/-19)

Uten subsidier bedriftsøkonomisk tvilsomt; samfunnsøkonomisk ren (natur-)katastrofe.

Stål, betong, kompositplast, tonnevis gear- og hydraulikkolje, veinett og oppstillingsplasser.

Tusener propellkonstruksjoner som bygger opp til kvartkilometeren over plansprengte fjell i syningom. Som, når de tidvis leverer strøm, i høy grad leverer (subsidie-)pengene utenlands, til Tyskland, til USA, til noen holmer vest av Cuba.

"Det er TaxJusticeNetwork (TJN) – Norge som har klarlagt eierforholdene i de norske vindkraftverkene som er i drift, i rapporten "Vindkraftens skyggesider – Tiltak mot overskuddsflytting og skjult eierskap".

Rapporten viser altså at sju av de 10 største eierselskapene kan knyttes til skatteparadis, enten gjennom eierskapsstruktur eller finansiering. Totalt kan 42 prosent av norsk vindkraftproduksjon knyttes til skatteparadis. Nesten halvparten.

I flere tilfeller er det umulig å finne ut hvem de reelle eierne er, fordi alle spor stopper i skatteparadisene.

Høsten 2019 avslørte TV2 at ingen norsk myndighet visste hvem som egentlig eide et av de største vindkraftanleggene i Norge, Tellenes vindpark i Sokndal og Lund kommuner, etablert i 2017.

TV2 sporet pengestrømmen fra vindkraftanlegget til den skattefrie øygruppa Cayman Islands. Anlegget var finansiert med store interne lån. Slik sikret morselskapet på Caymanøyene seg skattefrie renteinntekter og reduserte samtidig det skattebare overskuddet i Norge. Teknologigiganten Google tegnet kontrakt om kjøp av all strøm fra Tellenes de 12 første driftsårene. Dermed var inntektene sikret. <Samt har Google sikret litt grønnvask i en bransje som skrives øke energiforbruket 9% i året.>

I 2018 hadde Tellenes vindpark en inntekt på 242 millioner kroner. Avskrivninger og høye renteutgifter gjør at vindparken likevel går med et skattemessig underskudd. Et underskudd som kan brukes til å redusere skatt på fremtidig overskudd." (Eva Nordlund; Nat. 31.03.21) 6

Arnfinn Nilsen igjen: "Alt har foregått etter en nøye planlagt strategi som er en videreføring av Edward Bernays arbeid og bøker fra 1920/1930 og frem til 60-tallet, med titler som bl.a. Crystallizing Public Opinion, Propaganda, Public Relations, og The Engineering of Consent.

Ord som mølle, park, energidugnad, grønt skifte, ansvar m.m. er alle med på å forme en positiv folkemening. Godt utprøvd og velkjente metoder. For å få folk flest til å akseptere vindkraft, påføres vi derfor dårlig samvittighet for ikke å ville bidra til å redde klimaet. At vindkraftindustrien har store klimamessige negative sider overses og underkommuniseres, mens bildet av "vindmøllær" i solnedgang presenteres som det "eneste" som kan redde verden...

Den intensive propagandaen for å forme folkemeningen er samtidig også én av de viktigste årsakene til at myndighetene nå har kunnet tildele hele ca. 100 konsesjoner før befolkningen i det hele tatt er blitt klar over hva som faktisk var i ferd med å skje."

<"Det er Energiloven, laget for å sikre landet en rasjonell og sikker energiforsyning, som her blir utnyttet for at gigantiske forretningsinteresser skal få tilgang på landets arealer, og omgås lovverk som beskytter det." (Motvind) "NVEs saksbehandling har i årevis vært kritisert i norske fagmiljøer. Lokalbefolkningen overkjøres, fagmyndigheter overses, konsekvensutredningene er mangelfulle. Dessuten loves kommunene inntekter og en lokal verdiskaping det ikke er dekning for." (La Naturen Leve) Nilsen:>

"Hele 16 av 18 vindkraftanlegg som bygges fra 2018-2020, eies faktisk av utenlandske selskaper, ifølge Norges vassdrags- og energidirektorat. I tillegg så kjøper utenlandske selskap seg inn i norske selskaper, gjerne som en betydelig majoritetseier mens det er det norske selskapet som fronter utbyggingen og informasjon til media."

Norge skal "være Europas batteri med vannkraft, og samtidig skal ... <vi også> bygge ut den samme ustabile vindkraften som er årsaken til de problemene Europa og Tyskland nå opplever på grunn av vindkraften. Dette er et regnestykke som ikke går opp. De tyske politikernes forventninger om at Norge har hele 84 Twh vannkraft tilgjengelige til dem synes også helt urealistiske. Hvor i alle dager har de de tallene fra?"

"Delstatspolitikere fra Baden-Württemberg avslører litt av den underliggende agendaen for den massive utbyggingen av norsk vindkraft når de snakker om at Norge skal være Europas gigantbatteri med sin vannkraft. Når de på samme tid tallfester dette med at Norge har 84 Twh vannkraft tilgjengelig til Europa, så nærmer vi oss kjernen i hele den norske-europeiske energipolitikken.

Ved å presse gjennom en massiv utbygging av nye fornybare energikilder i Norge, og da i hovedsak vindkraft, vil de få frigjort mer til seg selv av den norske vannkraften gjennom eksport.

84 Twh er foreløpig i dagens Norge et veldig usannsynlig tall på den mengde vannkraft som er tilgjengelig for eksport til Europa, men en må være klar over at de her arbeider etter en ganske langsiktig strategi.

Argumentet blir at vi på et gitt tidspunkt får nok "kortreist" fornybar vindkraft i Norge slik at den norske vannkraften nå er blitt "frigitt" for eksport til det europeiske markedet. De vet nok hva de snakker om når de nevner de 84 Twh med vannkraft, tyskerne..."

Og her kommer naturligvis AvanserteMåleSystemer inn i oppsettet, smartmåleren, den helsedepende radiosenderen som tilkjennes heim, skole og barnehage m.v. - uten informert samtykke; Ragna Heffermehl (også hun saksbehandler i Miljøvernforbundet; fremdeles Miljømagasinet 1/-19): "Først nå i fjor fikk jeg vindkraftsjokk - og det begynte med smartmåleren. Av flere grunner vil jeg ikke ha den, og hadde blitt nødt til å ta en kamp med nettselskapet.

I oktober fikk jeg høre om en demonstrasjon mot vindturbiner i Stølsheimen, og det første som slo meg var: Vindturbiner midt i naturområdene våre? Vi har jo nok vannkraft i Norge.

Det andre som slo meg, var at dette må da ha noe med smartmålerne å gjøre. Det viste seg at jeg var inne på noe. Jeg kom i kontakt med Odd Handegård, pensjonert statsviter og lidenskapelig energiekspert: han kunne fortelle at smartmåleren gjorde det mulig å styre en variabel energitilførsel bedre, slik at norske husstander skulle kunne klare seg med strømmen fra de 10 000 vindturbinene som er planlagt her i landet.

I tider med lite vind og behov for strømrasjonering, ville smartmåleren kunne brukes til å kvoterasjonere strøm, til å gjøre strømmen avskrekkende dyr på tidspunkter når mange bruker strøm samtidig, og til og med koble hele boligområder fra strømmettet.

Jeg fant ut at dette faktisk står svart på hvitt i NVE's nyeste forskrift for strømrasjonering, som trådte i kraft 1. jan.2019. I tider med lite strøm skal smartmåleren brukes til sonevis roterende utkobling av hele boligområder, <Hvert individuelle målepunkt kan strupes eller fjernutkobles, selvom nettselskapet naturligvis ikke har informert 'kunden' (dvs. abonnenten) om dette ifm. AMS-installasjon.>

Vi har nok vannkraft i Norge til å være selvforsynt, vi har til og med et årlig overskudd. Likevel skal vi over på vindkraft, mens halvparten av vår vannkraft skal brukes som balansekraft til EU. Det kan ikke kalles noe annet enn et ran av befolkningen.

Senere har det gått mer og mer opp for meg hvordan vindkraften er et ran av befolkningen over hele verden - for overalt hvor den produseres, er den tungt subsidiert av skattebetalernes penger."

Hvorfor skal Norge (også for utenlandske turister som ikke reiser hit for å besøke industri-områder); hvorfor skal Norge fysisk og visuelt ødelegges med lite effektiv, ustabil kraftproduksjon mens vi intet hører om de behøvede milliarder til utvikling og realisering av stabil, regulerbar geotermisk el.kraft i landet med verdensledende borekompetanse?

Interessant spørsmål indeed. Hva er det 'de' holder på med?

Men. Som vi har redet, så ligger vi. "Se, Herrens ord har de forkastet; hvor skulde de da ha visdom fra?" "Og likesom de ikke brydde sig om å eie Gud i kunnskap, så overgav Gud dem til et sinn som intet duer..." "Hvem har overgitt Jakob til plyndring og Israel til røvere? Var det ikke Herren, han som vi syndet mot, og på hvis veier de ikke vilde vandre, og på hvis lov de ikke hørte?" (Jer.8,9;Rom,1,28;Es.42,24)

"Sp er eit konservativt parti. Til hausten vert partiet ein garantist for venstreorienterte veljarar som ikkje liker nymotens tøv, til dømes at tittelen lensmann er bytt ut med politivadelingsleiar <forøvrig symptom på noe ganske meget mer enn "nymotens tøv">. I tillegg får dei ei mengd høgreorienterte veljarar som veit at når denne regjeringa alt har tapt, er Sp betre enn alle dei andre partia som kjem til å danna regjering." "Men etter åtte nye år i posisjon kjem veljarane til å vera like skuffa som i 2013. Makta kan ikkje gje veljarane det Sp lover." (Jon Hustad; Dag og Tid 19.03.21)

Øystein Steiro Sr. (document.no 14.03.21): "Folkestyret har forvitret. Partiene som tidligere var medlemsbaserte, har utviklet seg til nettverkspartier og oligarkier med et stadig større innslag av yrkespolitikere som pleier egen karriere og utvikler bånd og bindinger seg imellom, på bekostning av deres lojalitet og forpliktelser overfor velgerne. Stort sett uten debatt og demokratisk forankring har disse partioligarkene de siste tiår overført store deler av det politiske beslutnings- og handlingsrom fra det folkevalgte lokale og nasjonale nivå, som kommune-, fylkesstyrer og Stortinget, til overnasjonale organer som EU og FN. De statsbærende partiene i etterkrigstidens Norge, Arbeiderpartiet og Høyre, har vært de fremste pådriverne bak denne globaliseringspolitikken. "The Davos Man" heter like gjerne Børge Brende som Espen Barth Eide, eller for den saks skyld Erik Solheim eller Siv Jensen."

"Nominasjonsprosessen i Norge er faktisk en av de mest lukkede i Europa. Det er partiledelsen som bestemmer hvem som skal nomineres og stå på de sikre plassene på valglistene. Og partiledelsen velger stort sett seg selv og hverandre og deres støttespillere i eget nettverk. De velger ikke de mest dedikerte, de mest skolerte, de med den mest relevante erfaringen eller kunnskapen eller de skarpeste hodene. Meritter teller lite. Nettverk teller mye. De velger de organisasjonsmessig tilpasningsdyktige, de med de spisseste albueene, og de velger først og fremst seg selv. Slik ender vi opp med en olje- og energiminister og leder av det viktigste departementet for norsk verdiskapning som knapt har bikket 30, og som har en bakgrunn utenfor partikorridorene som begrenser seg til noen ukers sommerjobb hos Carlings. Det er Lenins "demokratiske sentralisme" som i dag praktiseres i alle norske partier, inklusive Høyre og Fremskrittspartiet - ja, ikke minst i "Partiet for folk flest"."

"Dekonstruktivismen preger også politikken i det postmoderne samfunn. Politikken er blitt sektororientert og fragmentert og administreres ad hoc fra sak til sak uten sammenheng og uten langsiktige overordnede mål og strategier. <Konsulter forresten Marcuse og Heidegger om akkurat dét.> Kultur og etablerte verdier er relativisert. Alt er greit så lenge det vestlige globaliseringsprosjektet, multikulturalismen og minoriteters rettigheter ikke utfordres. Nasjonale interesser og realpolitikk har måttet vike, til fordel for verdi- og identitetspolitikk, og etter hvert av en internasjonal woke-kultur som har beveget seg over i det rent absurde. Samlet har dette svekket Stortinget og redusert regjeringens styringsevne. Deres to viktigste oppgaver, å ivareta landet og befolkningens sikkerhet, samt å legge forholdene til rette for å optimalisere landets ressursbase og potensial for verdiskapning, er rett og slett outsourced.

Det mest foruroligende er utenriks- og forsvarspolitikken, som nå så godt som i sin helhet er overlatt til NATO og USA. Både Arbeiderpartiet og Høyre sluttet etter 1990 helhert opp om den optimistiske forestillingen om historiens slutt og evig fred i Europa. <Kanskje et sted å henvise til D.J.H.; Hærpistoler m.v.; kommentar-avisa.no 11.03.16.> I den posthistoriske evighet ville grensene og nasjonalstatene miste sin betydning, og suvereniteten sin mening. Arbeiderpartiet og Høyre har gjennom de forsvarspolitiske forlikene i Stortinget stått sammen om å avvikle vår nasjonale forsvarsevne. Norge har rent militært satt til side all egen suverenitet og gjort seg fullstendig avhengig av USA og NATO og utviklingen i omgivelsenes stormaktskonstellasjoner. NATO-medlemskapet er selvsagt viktig for Norge, men kom tidligere i tillegg, og ikke i stedet for, evnen til selv å ivareta egen suverenitet og selvråderett. Slik sett er situasjonen påfallende lik forholdene etter 1927, med avviklingen av "Venstreforsvaret" fra 1905 og nøytralitetsvernet fra 1919.

Store deler av utenrikspolitikken er delegert til øvrige fagdepartement, som alle har sin egen avdeling for internasjonale saker. Det har ført til fragmentering og manglende helhet og koordinering i utenrikspolitikken. Utenriks-tjenesten er på sin side redusert fra et profesjonelt fagdiplomati til et korps av generalister og "koffertbærere" hvis hovedoppgave ut over det rent konsulære er å fordele skattebetalernes oljeprovenyt til et stadig voksende antall overnasjonale NGO-er og et humanitærpolitisk kompleks av hjemlige frivillige organisasjoner av mer eller mindre diskutabel kvalitet og som i liten grad er underlagt resultatkrav og effektiv kontroll. Det har ført til en utenrikspolitikk uten mål og mening, et nasjonalt sløseri av dimensjoner, og har bidratt til stormaktsrivalisering og ustabilitet i våre egne nærområder.

Våre "folkevalgte" styrer ikke lenger på folkets vegne. De har overlatt store deler av politikken til overnasjonale organer vi har liten innflytelse over, og disse administrerer i beste fall landet på deres vegne. På sammen måte som forsvaret av landets grenser og befolkningens sikkerhet så godt som i sin helhet er overlatt til NATO, er kontrollen over vår ressursbase og dermed våre handelsfortrinn overlatt til EU. Den norske velgeren står igjen med lua i handa, etterlatt som husmann i eget hus." Matlens.

Og?: hvor mange 'husmenn' er fremdeles i stand til realitetsorientering; som

fhv. KGB-agent Yuri Bezmenov siteres; "Den største form for krigskunst er ikke å sloss, men å undergrave alt av verdi i fiendens land inntil realitetsforståelsen til fienden er så rota til at han ikke ser deg som fiende." Og Regjeringen ser det altså ønskelig å nedprioritere historiefaget; "vi vil heller prioritere fag som er nyttige for alle å ha med seg. I det vi kaller et tilpasset, mer fremtidsrettet fag løfter vi frem demokratiaspektet som et fag alle vil ha nytte av å få med seg". (Kunnskapsministeren i flg. Klassekampen - og snart er hun 'kompetanseminister'; "faktisk er selve begrepet kunnskap forlatt i stortingsmeldingen om ny skolereform, til fordel for det tidsriktige kompetanse." (Red. Mari Skurdal; Kl.k. 29.03.21)) Parentes slutt.)

Tilbake til Bjørn Are Davidsen: "I stedet for fokus på Bibelens ord om at vi trenger frelse og bør strebe mot det gode, spør vi hva som egentlig foregår når myndigheter og milliardærer møtes. De kan da ikke tenke på vårt beste!" "Kosnpirasjonsteorier finnes også på den radikale venstresiden, men de fleste i kristne miljøer retter seg mot venstresiden. I et slikt perspektiv blir politiske initiativer stemplet som skjult marxisme eller forløpere til en ny verdensorden. Verdensbankens ønske om omstart etter pandemien, The Great Reset, et tett internasjonalt samarbeid for å redde miljøet og økonomien, fremstår da svært mistenkelig sett fra et slikt ståsted", altså fra et kristent anti-venstresiden kosnpirasjonsteoretisk ståsted.

Jeg kjenner ikke helt Erling Marthinsens ståsted; hans treogenhalvsiders artikkel om The Great Reset (document.no 08.03.21) synes preget av et noe annet ståsted enn Davidsen. Marthinsen:

"Det siste året har initiativet The Great Reset fått stor oppmerksomhet. Bak initiativet står World Economic Forum (WEF) og grunnleggeren Klaus Schwab."

"The Great Reset er altomfattende. Schwab deler opp i tre hoveddeler. The Macro Reset er den globale restarten. The Micro Reset er en omstilling av nasjonene og big business. The Individual Reset er forvandlingen av det individuelle mennesket.

Alt krydres med tidsriktige begrepet som bærekraft, inkludering og sosial rettferdighet. Schwab bruker begrepet equality noen ganger før han tar den helt ut og skriver equity.

Equity betyr utfallslighet og er ren sosialisme: Alle skal ha det like bra uansett innsats, evner og livsvalg. Men equity betyr nok dessverre ikke at f.eks. kinesiske arbeidere får det like bra som oss. Trenden går like gjerne i motsatt retning: Vår levestandard nærmer seg kinesisk standard.

Dessuten er det åpenbart at noen må være likere enn andre. Hvis vi ikke eier noen ting, hvem eier da alt? Schwab har nok klare planer for hvem som skal bli fremtidens "Kamerat Napoleon".

Angrepene på eiendomsretten er en de facto avskaffelse av demokratiet. Uten eiendomsrett har vi faktisk ingen rettigheter.

Markedsøkonomien skal erstattes av circular economy. Vi skal alle bli en del av et effektivt maskineri, hvor vi leies inn til diverse oppdrag etter behov. Som om vi alle er Über-sjåførere. Vi er faktisk ikke mennesker lenger, kun leverandører og forbrukere.

Og i en verden hvor økonomien er digital, og alt er overvåket, er det lett å se hvordan situasjonen vil bli umulig for dissidenter. Vi lar oss allerede overvåkes frivillig. <Tja, jeg passerer riktignok VeiKontrollPostene men jeg aksepterer dem ikke.> Riset bak speilet er tvangsmessig overvåkning.

"No voluntary contact-tracing app will work if people are unwilling to provide their own personal data to the governmental agency that monitors the system; if any individual refuses to download the app (and therefore to withhold information about a possible infection, movements and contacts), everyone will be adversely affected." <'Voluntary' installasjon i den helseskadelige smart- (der var det ordet igjen) smarttelefonen du har værsgod å medbringe - ellers en forræder mot fellesskapet, det marxistiske Vi.>

"Vi trenger "some form of effective global governance"."

"Som snille onkler skal Schwab & Co "passe på oss". De skal redde både oss og verden ved å sørge for "grønn økonomi" og "rettferdig fordeling". De skal sørge før gratis helsehjelp for alle. Men vi må ikke forvente for mye. Som Schwab skriver, nesten Orwellsk: "We can live better with less".

Med statlig planøkonomi under kontrollen av en global, ikke-demokratisk elite, skal vi oppleve lykken i en fremtid hvor "less is more", krig er fred, frihet er slaveri og uvitenhet er styrke."

"Vi må lage en verden som er "less divisive, less polluting, more inclusive, more equitable and fairer". Dette krever politisk styring, mener Schwab:

"In the post-pandemic era, business will be subject to much greater government interference."

"In addition, in the coming months and years, a "regime change" might occur when policy-makers take on a substantial portion of private-sector default risk."

"The absolute prerequisite for a proper reset is greater collaboration and cooperation within and between countries."

Dette er som hentet ut av Agenda 2030. Vi kan dermed ved å telle antall statsråder som bærer den fargesprakende FN-pinsen anslå at disse idéene støttes av store deler av våre egne globalistisk anlagte myndigheter.

For de av oss som står for individuelle rettigheter og personlig frihet, fremstår The Great Reset som en ren dystopi som fratrar mennesket sin autonomi. Det er en ond drøm om et både sosialistisk og semi-fascistisk globalt samfunn hvor en liten promille av verdens befolkning fungerer som plantasjeiere for en hel verden, og hvor Big Tech, multinasjonale selskaper og en global stat kontrollerer absolutt alt.

Det er ingen konspirasjonsteori, dette er virkelig en New World Order, en helt ny normalitet. Hvor lett vi lar oss lede inn i noe utenkelig er den pågående pandemien og de massive inngrepene i personlig frihet et eksempel på."